

மா.கணேசன்
முனைவர்பட்ட ஆய்வாளர்
தமிழ்த்துறை
பெரியார் பல்கலைக்கழகம்
சேலம் - 636 011

E-mail: shaarmaa.555@gmail.com

திராவிடர் பண்பாட்டில் தானிய கலைச்சொற்களும் உணவுமுறையும்

மனிதன் தன் உணவு, உடை, இருப்பிடத்தை இயற்கைப் பொருட்களைக் கொண்டே அமைத்துக் கொண்டான். அதாவது, விலங்குகளைப் போன்று உணவு உண்டலும், இன்பம் துய்த்தலுமே ஆதிமனிதனின் செயலாக இருந்தது. பின்னர் ஓரிடத்தில் கிடைத்த உணவு அற்றுப்போன நிலையில் உணவினை உண்ட பிறகு எஞ்சிய உணவினைச் சேகரிக்கத் தொடங்கினான். சேகரித்த உணவும் தீர்ந்த நிலையில் அவற்றை உற்பத்திச் செய்யத் தொடங்கினான். அப்போது தான் மனிதனின் நாகரிக முறையும் தோன்றியது எனலாம்.

உணவு என்பது பற்றிப் புறநானாறு, “**உணவு எனப்படுவது நிலத்தோடு நீரே**” (புறம்.18). அதாவது இவ்வுலகில் மனிதன் இயற்கையோடு சேர்ந்து வாழ ஆரம்பித்தப் பிறகு உணவு என்பது ஒரு நாகரிகமடைந்த பண்பாட்டை வெளிப்படுத்தும் ஒரு முக்கிய அங்கமாகும் என்பதனை அறியலாம்.

கலைச்சொற்கள்

கலைச்சொல் என்பது, ஏதாவது ஒரு அறிவுத்துறையில் பயன்படக்கூடிய சிறப்புச் சொற்றொகுதியைக் குறிக்கும். ஒவ்வொரு துறைக்குள்ளும் ஒரு கலைச்சொல்லுக்கு ஒன்று அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட குறிப்பான பொருள்கள் இருக்கக்கூடும். இவை பொது வழக்கில் உள்ள பொருள்களோடு ஒத்திருக்க வேண்டியது இல்லை. ஒரு குறிப்பிட்ட துறை குறிப்பிடத்தக்க காலம் பயிலப்பட்டு வரும்போது அத்துறையில் காணப்படும் இத்தைகைய சிறப்புச் சொற்கள் செறிவான பொருளை உண்டத்துவனவாக வளர்ச்சியடைகின்றன. இவ்வாறான சிறப்புச் சொற்றொகுதியின் பெறுமதி ஒவ்வொரு சொல்லிலும் ஒரு குறிப்பிட்ட அளவு தகவலைப் பொதித்து வைத்திருப்பதில் தங்கியுள்ளது.

கலைச்சொல் என்பது சொற்சிக்கனத்தோடு, பொருளில் ஆழத்தையும், துல்லியத் தன்மையையும் பெறுவதற்கான ஒரு வழிமுறையும் ஆகும். இதனால், ஒரு துறைசார்ந்த வல்லுனர்கள் தங்களிடையே அத்துறைசார் விடயங்களைச் சுருக்கமாகவும், துல்லியமாகவும் பரிமாறிக் கொள்வதற்குக் கலைச்சொற்கள் பயனுள்ளவையாக அமைகின்றன. இதன் வகைகளான தொழில் நுட்பம், புள்ளி விபரவியல், அமைப்பியல், தாவரவியல், வேதிப்பொருளியல், வேளாண்மை, மண்ணியம், வேதியியல், கணிதம், இயற்பியல், விலங்கியல் இயல்கள் (Ology), அலுவலகம், கணிப்பொறி, இணையம், பிணையம், உந்துவண்டி, ஒப்புமையியல் பறப்பியல், நிதியியல், புவியியல், சட்டம், உடலியல், மின்னியல், உளவியல், போன்ற பல வகைகள் உள்ளன. அவற்றில் தாவரவியல் தொடர்பான கலைச்சொற்களைத் திராவிடர்கள் பயன்படுத்தியுள்ளமையை அறியப்படும்.

தானியக் கலைச்சொற்கள்

மனிதனுக்கு இன்றியமையாத உணவாகப் பயன்படுத்தக் கூடிய பொருட்களை முதற்கூலம் எனக்கூறுவர். அவையாவன, நெல், புல், வரகு, தினை, சாமை, இறுக்கு, துவரை, இராகி என்பன. இவ்வகைக் கூலத்தில் வரகு, சாமை, கேழ்வரகு, கம்பு, சோளம், தினை போன்ற சிறுத்தானிய உணவுகளைத்திராவிட்கள் பயன்படுத்திய சொற்களாக கீழ்க்கண்டவாறு வரிசைப்படுத்தப்படுகிறது.

கம்பு

தமிழ்	-	கம்பு, கதம்பம், கம்பின், கவலை, குள்ளன் கம்பு, சியாமாகம், செந்தளை, செந்தழை, சென்னால், நீலாரம்
கன்னடம்	-	<i>Sajjal, Sajjalhullu, Bilikorbahullu</i> (ஸஜலை, ஸஜலை ஹல்லூ, பிலீகோபாஹல்லூ)
தெலுங்கு	-	<i>Gantelu, Peddaganti, Nakkakorra</i> (గாஞ்சேலை, பெட்டங்கி, நக்காக்ரா)
மலையாளம்	-	<i>Kampam, Mattari</i> (கம்பாம், மட்டாரி)

கேழ்வரகு

தமிழ்	-	கேழ்வரகு, ஆசுரம், ஆரியம், இரத்தராசி, இராகி இராசிகம், இராசிகை, உகாந்தவரகு, கவைமாரிகம், குரக்கன் குறுக்கன், கூழ்வரகு, கேப்பை, கேவர், கேவரு, கேவு, கேவரா, கேவரு, நச்சினி, நஞ்சினி, பஞ்சந்தாங்கி, மூகி, வாத்துபல்
கன்னடம்	-	<i>Ambaliraagi, Raagi, Raaghittu</i> (அம்பிராராகி, ராகி, ராகிஹிட்டு)
தெலுங்கு	-	<i>Cholu, Peddaraagulu, Ponassa, Raagulu, Sodi, Tharnidelu, Thaviddu</i> (செலை, பெட்ராங்குலை, போந்தாங்குலை, ராங்குலை, ஸ்தோத்ரி, தார்நிதெலை, தவிட்டு)
மலையாளம்	-	<i>Kora, Muthaari, Raagi, Tsjettipulli</i> (கோரா, முதாரா, ராகி, த்ஜெட்டிபுலி)

துரு

சாமை

சிறுசாமை

தமிழ்	-	சாமை, அக்கினிகருப்பை, காட்டுக்கத்தோதிகம், சான்வம், சாவான், தட்சணபத்தீரி, தட்சணப்புல், நெல்லூப்புல், புற்சாமை, லிரு.
கன்னடம்	-	<i>BiliSaame, Chamaluhullu, Saka, Shaame</i> (பிலீஸாயீமா, சாவமலைஹல்லூ, சாகா, ஶாமா)

தெலுங்கு	-	<i>Gangasamulu, Nallachamalu, Nallashaama, Nallashaamalu</i> (கங்காமுலு, நல்லாசாமுலு, நல்லாபாமுலுலு)
மலையாளம்	-	<i>KurenPullu (கூரென்னிப்பு)</i>
பெருஞ்சாமை		
தமிழ்	-	சாமை, அரகு, கட்டகணை, காகங்கு, காட்டகண்ணி, பனிவாருசாமை.
கன்னடம்	-	<i>Baragu, Bilibaragu, Kari baragu, Save, Vareeka</i> (பராಗு, பிலிப்பராగு, சீரி பாராகு, ஸேவ, வேரிகா)
தெலுங்கு	-	<i>Barigalu, Varagalu, Worga</i>
சோளம்		
தமிழ்	-	சோளம், அலன்காரசோளம், இறுக்கு, இறுங்குச்சோளம், காக்காச்சேரளம், சீங்கக்ம்பு, சூக்கும் பாசிகம், சொன்னல், சொன்னவை, சோனல், சோனன், சோழம், தட்டையாதீகம், தித்திப்புச்சோளம், தூபரம், தேவதானியம், நாட்டுச்சோளம், நெற்சோளம், பேரகம், யாவநாலம், யாவநாளம்.
கன்னடம்	-	<i>BiliJola, EnegaarJola, Jola, Kempujola, Neerjola, Ogarujola, Sakrejola</i> (பிலிஜீலா, எநெங்கீலீலா, ஜீலீலா, சீஒஜீலா, நீஜீலீலா, சிருஜீலா, ஸக்ரீஜீலா)
தெலுங்கு	-	<i>Bondajanu, GiddaJonna, Janu, Jonna, Jonnalu, Kondajanu, Pachhajonna ,Raamdithaiambraatu, Thellajanu, Thellajanu</i> (பங்காஜானு, ரிட்டஜீநா, ஜாந், ஜீநா, ஜீநாலு, கோந்ஜானு, பங்கஜீநா, ராம்திதைம்பாதை, தெல்ஜானு, தெல்ஜானு)
மலையாளம்	-	<i>Chavela, Chonnal(சுரைவுலா, செரைநல்லு)</i>
துஙு	-	<i>Jola</i>
தினை		
தமிழ்	-	தினை, அங்குச்சேயோதனம், அச்சித்தினை, அதிசாரநாசனி, அருவி, அலைத்திசம், இம்பி, இரடி, இருவி, இறடி, உட்டணம், உருப்பம், எனம், ஏனம், ஏனல், ஏலன், கக்காரம், கங்கு, கங்குர், கருத்தினை, காட்டுத்தினை, கானகவிருத்தி, காற்செபம், குரல், குறுந்தினை, கொரலி, சகத்திரம், சீனாத்தானியம், சித்திரத் தண்டிலம், சுவற்கபுற்பம், சுத்தத்தைபெந்தம் பண்ணி, செயமாகம், செழுமைப்பிறி, சைவங்கம், திட்டி, தினை, திருட்டி, தேவதாநாமாரி, நரித்தினை, நிரியம், பாண்டுபோசனம், பைந்தினை, போந்துகாதினை, மகாபுற்பம், மஞ்சள் தினை, முசித்தினை, வயல்தினை, வாரலுகந்தேவதாரு, வெள்ளைத்தினை

கன்னடம்	-	<i>Aarike, Kaangoakki, Naoni, Navane, Priyangu, Priyanguthene, TheneGida</i> (அரீக், காங்கிலோசி, நானீ, நவன், பியங்கு, பியங்காஸுத்தன், தென்னிடர்)
தெலுங்கு	-	<i>Kanguni, Konalu, Kora</i> (கங்ஸுனி, கோனலூ, கோரா)
மலையாளம்	-	<i>Navana, Tauna(நவானா, தூனா)</i>
வர்கு		
தமிழ்	-	கானகத்தி, கூரண்புஸ், கெவாஜயம், கோத்திரம், கோத்திரவதம், கோத்திரவம், கோரத்தூரம், சட்சமம், சந்திராகிகம், சந்திராகிகவரிசி, சமருடச்சிவரம், சாமை, சாவான், தோத்திரவம், நாத்தியோரம், பீசசம், பனிவரகு, பயற்றங்கு, புத்தகம், புனல், மாசச்சித்திரம், முனிபகா, வரவு, வாபிதம்.
கன்னடம்	-	<i>Aaraka, Arike, Haaraka, Haarakaakki, Haarakahullu, Haarike</i> (அரக்க, அரிக், ஹரக்க, ஹரக்கீ, ஹரக்கஹலு, ஹரிக்க)
தெலுங்கு	-	<i>Allu, Alu, ArigeChettu, Arikalu, Arike, Aruga, Asakalu, Kiraruga, Nalea, Niraauga</i> (அல்லு, அலு, அரிக் செட்டு, அரிகுலூ, அரிக் அர்ரா, அஸ்குலு, கீருர்க், நலய, நீராவுரு)

மேலும், உணவு தேவையை மனித இனம் ஒவ்வொரு காலக்கட்டத்திலும் புதுப்பித்துக் கொண்டே செல்கின்றனர். ஆனால் அச்சுழலில் உணவுப் பழக்கம் முறையானதா (தரமானதா) என்பது தான் அறியா. அவ்வகையில் திராவிடர்கள் (தமிழ், மலையாளம், கன்னடம், தெலுங்கு, துஞ்) தானிய உணவு பழக்க வழக்கங்களை எவ்வாறு கடைபிடித்தார்கள் என்பதை கீழ்கண்டவாறு அறியலாம்.

தினை

குறிஞ்சிநில மக்களின் முக்கிய உணவுத் தினை ஆகும்.

சிறுதினை மலரொடு விரைவு (திருமுருகு.6:218)

அதாவது, மண்ணியில் கிடைக்கும் தினை அரிசியால் செய்த பிரப்பரிசியை மலர்களுடன் விரவி, முருகனுக்கு திருவிழாக் கொண்டாடும் நிகழ்வைக் குறிப்பிடுகிறது. மேலும் குறிஞ்சி நில உணவாக, நன்னனுக்குரிய சவ்வாது மலையின் அடிவாரத்தில் இருந்த சிற்றுரௌகளில் வாழ்ந்த மக்கள் தினைச் சோற்றையும் நெய்யில் வெந்த இறைச்சியையும் உண்டனர். அதை விருந்தினருக்கும் கொடுத்தனர். இதனை,

பருத்துறை பொழிந்த நெய்க்கண் வோவமொடு

குருக்கன் இறடிப் பொம்மல் பெறுகுவிர் (மலை.168-169)

என்று கூறுகிறார்.

இத்தினையினை மக்கள் பயிரிடும் போது சில நம்பிக்கைகளையும் கடைபிடித்துள்ளனர். அறமல்லாதவற்றைச் செய்தால் தினைக்கத்திர்கள் வளமானதாகத் தோன்றா என்று செய்யும் தொழிலை தெய்வமாகப் போற்றுகின்றனர். மேலும் தினைப்புனங்காக்கும் தொழிலைப் பெண்களும் செய்துள்ளனர்.

கும்மாயம் (புழக்கு)

கும்மாயம் என்பது இன்றைய வழக்கில் கும்மியானம் என்று அழைக்கப்படுகிறது. அதாவது குழையச் சமைத்த பருப்பினைக் கொண்டு இதனை ஆக்குவர். கும்மாயம் அல்லது பயிற்றுப் பொங்கல் மிக முக்கிய உணவாகத் திகழ்ந்தது. கும்மாயத்தைப் பற்றிமுதன் முதலில் அம்பாசமுத்திரம் கல்வெட்டில் காணப்படுகிறது. இக்கல்வெட்டு வரகுணபாண்டியன் காலத்தது (10வது நூ) கும்மாயம் பயிற்று போனகம் என்றும் அழைக்கப்பட்டதைத் திருப்பைங்கிளிக் கல்வெட்டு விளக்குகிறது” என்பதை சே.நமசிவாயம் தனது நூலில் குறிப்பிடுகிறார். மேலும்,

“பயிற்றுத் தன்மைகொது கும்மாயமி யற்றி” (மணி)

என மணிமேகலை குறிப்பிடுகிறது. வைணவ ஆலயங்களில் சிற்றுண்டியான இ.து இக்காலத்தும் வழங்கி வருகிறது. பெரும்பானாற்றுப்படை நூலிலும் கும்மாயம் பற்றியகுறிப்புகள் காணப்படுவதை அறியலாம்.

தீம்புளிப்பாகர் (மோர்க்குழம்பு)

“முளிதயிர்பிசைந்தகாந்தள் மெல்விரல்

தான் துழந்துஅட்டதீம்புளிப் பாகர்” (குறுந்)

அதாவது, கட்டித்தயிரைக் கையால் பிசைந்த தலைவி தனது செங்காந்தள் போன்ற விரல்களைக் கழுவித்தன் புதிய ஆடையில் துடைத்துக் கொண்டாள். அதைக் கழுந்தாடல் அதனை உடுத்திக் கொண்டவாயே குவளை போன்றமையுண்ட கண்களில் சமைக்கும் ஓலியோடு எழுந்த புகைபட்டுப் பரவியது. அதையும் பொருட்படுத்தாது தானாகவே முயன்று சமைத்த இனியமோர்க் குழம்பை மிகச் சுவையாக இருப்பதாகக் கூறிக் கணவன் உண்டான் என்ற செய்தி குறுந்தொகை பாடல்வரி மூலம் அறியலாம். இங்கு தீம்புளிப்பாகர் என்பது மோர்க்குழம்பு ஆகும்.

முடிபாக

- ❖ அடிப்படைத் தேவைகளுள் முதன்மையானதாகிய உணவின் தேவையைப் பழந்தமிழர் நன்கு உணர்ந்திருந்தமை ‘உண்டிகொடுத்தோர் உயிர்கொடுத்தோரே’ என்று போற்றினர். இல்லாதோர் விருந்தை நோக்கிச் செல்லுதலும் இருப்போர் விருந்தை எதிர்நோக்கி இருத்தலும் புறநானாறு வெளிப்படுத்தும் பழந்தமிழர் பண்பாகும்.

- ❖ அகராதியில் ஒரு வார்த்தையை தேட வேண்டும் என்றால் அவை நிலையான வார்த்தைகளாக இருக்கும். ஆனால் கலைச்சொற்கள் என்பது ஒவ்வொரு துறையிலும் புதிது புதிதாயச் சொற்கள் தோன்றுவதை அறிந்து அவை சேர்க்கப்படுவதே கலைச்சொற்கள் எனலாம்.
- ❖ ஆய்வுகள் படிப்பது, புரிதல் மற்றும் மதிப்பீடு செய்யும் போது பொது பொதுவாக பயன்படுத்தப்படும் சொற்கள் மற்றும் கருத்துக்களைப் புரிந்து கொள்ள உதவுகிறது.
- ❖ பசி நோயினைப் போக்குபவர் பசிப்பினி மருத்துவர் எனப் போற்றப்பட்டனர். ஆடையில்லாத மனிதன் அரைமனிதன் என்பதைப் போல உணவில்லாத மனிதன் உயிரற்ற மனிதன் எனலாம்.
- ❖ மக்களுக்குத் தேவையான அடிப்படைப் பொருள்களை ஊன், உடை, உறையுள் என்பவற்றில் உடையும், உறையுளும் இன்றிகூட உயிர் வாழலாம். ஆனால் உணவின்றி உயிர் வாழ்ந்தவர் இல்லை. மக்களின் அடிப்படைத் தேவையில் உணவு முக்கியமானது என்பதனைப் பழந்தமிழரின் உணவு பழக்கங்களின் மூலம் அறியலாம்.

துணைநின்ற நூல்கள்

1. அறிஞர் ச.வே.சுப்பிரமணியன், புறநானூறு, சங்க இலக்கியம் - எட்டுத்தொகை மூலமும் தெளிவுரையும் (தொகுதி-3), மணிவாசகர் பதிப்பகம், சென்னை, 2010.
2. சே.நமசிவாயம், தமிழர் உணவு, உலகத்தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை, 2003.
3. அறிஞர் ச.வே.சுப்பிரமணியன், மலைபடுகடாம், சங்க இலக்கியம் - பத்துப்பாட்டு மூலமும் தெளிவுரையும், மணிவாசகர் பதிப்பகம், சென்னை, 2010.
4. அறிஞர் ச.வே.சுப்பிரமணியன், திருமுருகாற்றுப்படை, சங்க இலக்கியம் - பத்துப்பாட்டு மூலமும் தெளிவுரையும், மணிவாசகர் பதிப்பகம், சென்னை, 2010.
5. அறிஞர் ச.வே.சுப்பிரமணியன், குறுந்தொகை, சங்க இலக்கியம் - எட்டுத்தொகை மூலமும் தெளிவுரையும் (தொகுதி 1), மணிவாசகர் பதிப்பகம், சென்னை, 2010.
6. சைவ சித்தாந்தக் கழகம், கழக அகராதி, திருநெல்வேலி, 1964.
7. நாமதீப நிகண்டு,
8. தமிழ் பேரகராதி, 1937.
9. சாம்பசிவம் பிள்ளையின் - தமிழ் - ஆங்கில அகராதி